

доха върху ни силно впечатление, помолихме го още веднажъ да не прѣстава да помага и съ словото си, и съ влиянието си дѣто трѣба за подобрение участъта на нашия народъ, поклонихме му се съ дѣлбоко уважение и си излѣзохме. Часътъ бѣше заминалъ 11. Аудиенцията трая $1\frac{1}{2}$ часъ, аудиенция длѣжка, но поучителна отъ всѣка страна. Какво изобилие отъ политически мисли, какво краснорѣчие, каква живость и каква пъргава и читава старостъ! Тиеръ бѣше една отъ славитѣ на Франция прѣзъ деветнадесетия вѣкъ.

IX.

При Гамбета.

Сѫщия денъ ние имахме да идемъ и при една друга политическа знаменитостъ прѣзъ онова врѣме въ Франция. Тази знаменитостъ бѣше извѣстниятъ Гамбета, прочутиятъ ратникъ противъ империята на Наполеонъ III и главниятъ радѣтель за основание на третята, сегашната, французска республика слѣдъ падането на казаната империя. На писъмцето ни, което бѣхме му отправили съ молба да му се прѣдставимъ, той ни бѣше отговорилъ, че поради многото му извѣнредни занятия не ще може за жалостъ да ни приеме прѣзъ деня, та ни молѣше да заминемъ у него вечеръта часа кадъ $9\frac{1}{2}$ тоя сѫщи денъ, 15/27 ноемврия. И на уречения часъ ние бѣхме у него. Той бѣше самъ. Прие ни не само твърдѣ любезно, но нѣкакъ, тѣй да кажа, домашно, което даде послѣ и на всичкия ни разговоръ единъ фамилияренъ тонъ. Той бѣ като на почивка у дома си слѣдъ опоритъ дневенъ трудъ. Той се извини най-напрѣдъ, че ни приема по такъвъ часъ, но инѣкъ не му било възможно, а узналъ, че ние не сме щѣли да се бавимъ дѣлго врѣме въ Парижъ. Ние му